

Paavali jatkaa muistuttaen, kuinka meidän tulisi nähdä oma syyllisyytemme, eikä tuomita toista sellaisesta mitä kuitenkin itsekin teemme.

"Vai luuletko, ihminen, sinä, joka tuomitset niitä, jotka senkaltaisia tekevät, ja itse samoja teet, että sinä vältät Jumalan tuomion?" Room.2:3

Se, ettei meitä ole vielä tuomittu tällaisesta hurskastelusta ja omista rikkomuksistamme, tulisi osoittaa meille Jumalan pitkämielistä hyvyttä ja armoa - ei etuoikeutta käydä lähimmäisemme kimppuun. Olkoon Jumalan hyvyys ja armonsa osallisuus juuri se tae, jonka turvin saamme tehdä nöyryin mielin parannusta.

"Vai halveksitko Hänen hyvytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen?" Room.2:4

Sitten Paavali kertoo yhdestä Raamatun tärkeimmistä opetuksista, josta myös Jeesus opetti muistuttaen sydämemme kovuudesta ja sen seurauksista. Katsellessani omaaja toisten ihmisten elämää, voin hyvin selkeästi nähdä tämän olevan täysin totta. Sydämen kovuus, kylmyys, nurjuus, katkeruus ja vihamielisyys tuhoavat kaiken, mihin nämä pahan asenteet koskettavat. Jeesus antoi ymmärtää Mooseksen sallineen avioerokirjan antamisen juuri sydämen kovuuden tähden. (Matt.19:7-8) Se onkin suurin syy myös tämän päivän avioeroihin ja suhteiden rikkoontumisiin.

"Mutta niiden osaksi, jotka ovat itsekkäitä eivätkä tottele totuutta, vaan tottelevat vääryyttä, tulee viha ja kiivastus." Room.2.8

Omahyväinen, kylmä ja kova asenne puolisoa kohtaan kyllä nakertaa suhteen toimivuutta ja ennen pitkää kumpikin osapuoli pitää kiinni vain siitä, mikä on itselle hyvä. Ihmis-suhteet toimivat parhaiten kunnioittaen ja osallistuen toisen iloihin ja suruihin. Kahden ihmisen huolehtiessa toistensa tarpeista, etsiessä, miten voisi olla mieliksi tai hyväksi kumppanilleen, tuloksena on onnellisuus, tyytyväisyys ja lämmin molem-

minpuolinen rakkaus-suhde. Kovasydäminen ei joustaa, eikä lämpene toisen ajatukselle, ei suostu toisen iloon eikä kykene rakastamaan aidosti toista ihmistä. Tutkikaamme sydämemme kovuutta ja rukoilkaamme, että Pyhä Henki saisi koskettaa ja vuotaa rakkaudessa sydämiimme.

"Kovuudellasi ja sydämesi katumattomuudella sinä kartutat päällesi vihaa vihan ja Jumalan vanhurskaan tuomion ilmentymisen päiväksi," Room.2:5

Jumala ei katso henkilöön. Kukaan meistä ei saa pahoille teoille tai asenteille erityisoikeuksia. Me joudumme eräänä päivänä tilille kaikesta ja silloin Hän on maksava kullekin tekojensa mukaan. Eläessäsi elämääsi, mieti, tahtoisitko menestyä kirkkaudessa ja kunnia, vai tahdotko kohdata vihaa ja katkeruutta, niin avioliittosi, kuin muidenkin elämäsi asioiden parissa?

"Tuska ja ahdistus jokaisen ihmisen sielulle, joka paha tekee, juutalaisen ensin, sitten myös kreikkalaisen; mutta kirkkaus ja kunnia ja rauha jokaiselle, joka tekee sitä, mikä hyvä on, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle!" Room.2:9-10

Sitten Paavali opettaa lain merkityksestä vanhurskautuksen suhteen - muistuttaen toisin sanoin, että myös Jeesukseen uskovien on noudatettava lakia.

"Sillä eivät lain kuulijat ole vanhurskaita Jumalan edessä, vaan lain noudattajat vanhurskautetaan." Room.2:13

Me tiedämme, mikä on oikein ja väärin. Omantuntonne kyllä todistaa syntisyydestämme. Jumala - luodessaan ihmisen - on kirjoittanut lain teot hänen sydämeensä ja näin ihminen kyllä tietää, mikä on hyvää, halutessaan siten toimia.

"Ja osoittavat, että lain teot ovat kirjoitetut heidän sydämiinsä, kun heidän omatuntonsa myötä-todistaa ja heidän ajatuksensa keskenään syyttävät tai myös puolustavat heitä" Room.2:15

Ja Paavali jatkaa muistuttaen lakia saarnaavalle, että hän on velvollinen itsekin noudattamaan toisilta vaatimaansa lakia. Paavali siis lähestyy asian ydintä, kuten Jumalakin on ilmaissut ensin oman tahtonsa kymmenessä käskyssä, mutta vasta myöhemmin antaen todelliset työkalut sen saavuttamiseksi. Myöhemminhan tulemme näkemään lain ja armon suhteesta, mikä meidät pelastaa ja kuinka kuitenkin saamme antaa ruumiimme käyttöön hyviä - eli lain ja Jumalan vaatimia - tekoja varten.

"Ja tunnet Hänen tahtonsa ja, opettuna laissa, tutkit, mikä parasta on, ja luulet kykeneväsi olemaan sokeain taluttaja, pimeydessä olevien valkeus, ymmärtämättömien kasvattaja, alakäisten opettaja, sinulla kun laissa on tiedon ja totuuden muoto: niin sinäkö, joka toista opetat, et itseäsi opeta; joka julistat, ettei saa varastaa, itse varastat; joka sanot, ettei saa tehdä huorin, itse teet huorin; joka kauhistut epäjumalia, kuitenkin olet temppelein ryöstäjä; joka laista kerskaat, häväiset lainrikkomisella Jumalaa? Sillä "teidän tähtenne Jumalan nimi tulee pilkatuksi pakanain seassa", niin kuin kirjoitettu on." Room.2:18-24

Paavali antaa siis ymmärtää, kuinka hyödyttömiä ovat pelkät sanamme, rituaalit ja lain teot, ellemmme noudata lakia kaikessa. Vaikka kuinka kastaisimme lapset, ripittäisimme ne, tekisimmepä mitä tahansa, se on hyödytöntä ilman todellista sisältöä.

"Ympärileikkaus kyllä on hyödyllinen, jos sinä lakia noudatat; mutta jos olet lainrikkoja, niin sinun ympärileikkauksesi on tullut ympärileikkaamattomuudeksi." Room.2:25

Ja Paavali jatkaa lähestyksen edelleen asian ydintä - tähdentäen sisimmässä tapahtuvan muutoksen merkitystä. Tämän ajatuksen ja logiikan mukaan voimme suhtautua nykyisiinkin asioihimme ja kirkkojemme toimittamiin seremonioihin. Ne siis tulevat täysin hyödyttömiksi ilman sisäistä mielen uudistusta ja muutosta.

"vaan se on juutalainen, joka sisällisesti on juutalainen, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus Hengessä, ei kirjaimessa; ja hän saa kiitoksensa, ei ihmisiltä, vaan Jumalalta." Room.2:29

Myöhemmin tulemme siis näkemään todelliset työkalut sisimmän uudistumiseen hengeltä ja mieleltä, jolloin saamme kantaa jaloo, puhdasta ja aitoa uskoa Jeesukseen sydämissämme. Lisäksi tulemme näkemään, miten Jumalan armahtava laupeus antaa meille etuoikeuden nousta parannusta tehden, silloin, kun emme itse ole kyenneet lakia täyttämään. On siis olemassa tietyt vaatimukset, joita tulee pyrkiä täyttämään uskossa ja rakkaudessa, mutta armon varassa. - Tällaista armoa Jeesuksessa Kristuksessa, ainoassa valtiaassamme, saamme jakaa ja julistaa myös lähimmäisillemme - sen sijaan, että julistaisimme pelkästään ankaraa lakia, jota emme kuitenkaan edes itse kykene täyttämään!

